

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Molnár Emőke ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Brolly Tamás ügyvéd által képviselt alperes ellen szerződés teljesítése iránt indított perében a Fejér Megyei Bíróság 2007. május 23-án kelt 14.G.40.020/2007/8. számú ítélete ellen az alperes részéről 9. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a Fővárosi Ítéltábla az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 100.000 (egyszázezer) forint másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 600.000 (hatszáz ezer) forint le nem rótt jogorvoslati illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A peres felek 2005. augusztus 29-én megállapodást kötöttek az ...-i ... lakópark létesítésében, befektető partner felkutatásában, valamint a lakópark lakásainak, illetve telkeinek értékesítésében történő együttműködésre. A szerződés 5. pontjában rögzítették, hogy a felperes jogosult 2005. december 31-ig az átvett dokumentáció alapján megtérülési és gazdaságossági számításokat, becsléseket végezni, ennek eredményétől függően a szerződéstől a fenti határidőig egyoldalúan elállhat, mely a szerződést megszünteti. A szerződés 7. pontja szerint megállapodtak abban, hogy a felperes az alperes részére 10.000.000 forint befektetési előleget nyújt; elállás vagy a szerződés bármely ok miatti megszűnése esetén az alperes évi 15 % kamatot, illetőleg ennek időarányos összegét megtéríteni tartozik. A megállapodás 6. pontja szerint a szerződés bármely okból történő megszűnésekor a felek egymással elszámolnak.

2005. december 20-án a peres felek megállapodtak az együttműködési szerződés 5. pontjára alapított felbontásában, az alperes 2006. január 31-ig 15 %-os évi kamatfizetési kötelezettség mellett vállalta a 10.000.000 forint előleg visszafizetését.

2005. tavaszától a peres felek között levelezés folyt a tartozás megfizetéséről, az alperes a leveleiben megjelölt határidőkre nem teljesített.

A felperes 2006. december 18-án beérkezett fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő 10.000.000 forint és járulécai megfizetése iránt; az eljárás az alperes ellentmondása folytán perré alakult.

A felperes a keresetében 10.000.000 forint és annak 2005. augusztus 29. napjától a kifizetés napjáig járó évi 15 % késedelmi kamata és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest, elsődlegesen a Ptk. 277. § (1) bekezdése, másodlagosan a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján. A keresetében arra hivatkozott, hogy a 2005. augusztus 29-én megkötött együttműködési megállapodás 5. pontja alapján 2005. december 20-án a szerződést felbontották. Az alperes vállalta az előleg kamattal növelt összegének 2006. január 31-ig történő megfizetését, ezen kötelezettségének többszöri felszólítás és tartozása elismerése ellenére nem tett eleget. A felperes tanúbizonyítási indítványt terjesztett elő arra vonatkozóan, hogy a szerződésben foglaltaktól nem tértek el, kérte továbbá az ítélet előzetes végrehajthatóságának a megállapítását.

Az alperes érdemi ellenkérelmében jogalap hiányában a kereset elutasítását kérte, arra hivatkozott, hogy a tartozás megfizetésére szóbeli megállapodásukban megszabott teljesítési határidő még nem telt el. Utalt arra is, hogy a beruházás kockázatát mindkét félnek viselnie kell, csak az ingatlanok értékesítése ad lehetőséget a tőkeösszeg visszafizetésére, erre alapítottnan a tőketartozást elismerte, a kamatfizetés kezdő időpontját vitatta. A szóbeli megállapodás létrejöttére az alperes ügyvezetőjének tanúkénti meghallgatását indítványozta.

Az elsőfokú bíróság 2007. május 23. napján kelt 14.G.40.020/2007/8. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül

10.000.000 forintot, ezen összeg után 2005. augusztus 29. napjától a kifizetésig járó évi 15 % késedelmi kamatot, 600.000 forint eljárási költséget, valamint 400.000 forint + ÁFA ügyvédi munkadíjat.

Ítélete indokolásában az együttműködési megállapodás, az annak felbontásáról szóló okirat, az alperes felpereshez intézett levelei és perben tett nyilatkozata alapján megállapította, hogy az alperes előleg visszafizetési kötelezettsége fennáll. A követelés esedékességének a hiányára alapított védekezés alaptalanságára vont következtetést az elsőfokú bíróság, megállapította, hogy az alperes a bizonyítási indítványában vállalt tanú előállítási kötelezettségének kétszeri felhívás ellenére nem tett eleget, a felperes indítványára lefolytatott tanúbizonyítás eredménye pedig az alperes védekezését nem támasztotta alá, a tanúk az eredeti teljesítési határidő módosításának a hiányára nyilatkoztak. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a kereseti kérelemben foglaltak szerint marasztalta az alperest, az ítélet előzetes végrehajthatóságának a megállapítását a Pp. 231. § d) pontjában foglalt feltételek teljesülése hiányában mellőzte.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte, fellebbezése részletes indokait nem adta elő.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. Sérelmezte, hogy az alperes a fellebbezése részletes indokait nem adta elő, álláspontja szerint perelhúzó magatartást tanúsít.

A fellebbezés indokolásának a hiányára vonatkozóan fellebbezési ellenkérelemben előadottak kapcsán a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakra mutat rá.

A Pp. 235. § (1) bekezdése szerint a fellebbezésben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a fellebbezés irányul, és elő kell adni, hogy a fél a határozat megváltoztatását mennyiben és milyen okból kívánja.

A fenti jogszabályi rendelkezés alkalmazása körében kialakult egységes bírói gyakorlat szerint a fellebbezés szükségképpen eleme a fellebbezett határozat egyértelmű megjelölése, a fellebbezési kérelem, valamint annak indokolása, utóbbi elmaradása azonban csupán azt eredményezheti, hogy a jogorvoslati eljárás során az első fokú eljárásban már előadottak figyelembevételével kerül sor az ítélet felülbírálására, az indokolás hiánya a fellebbezés hivatalbóli elutasítására nem ad alapot. Erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az alperes fellebbezését érdemben vizsgálta az alábbiak szerint.

Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletében - a peres felek nyilatkozataira figyelemmel - a tényállást kellően feltárta, és helytálló az abból levont jogi következtetése is.

Az alperes az első fokú eljárás során előterjesztett érdemi ellenkérelmében nem tette vitássá a 2005. augusztus 29-i együttműködési megállapodás érvényes létrejöttét, azt, hogy a felperes a szerződés alapján részére 10.000.000 forint befektetési előleget fizetett meg, és nem vitatta a szerződés 2005. december 20-i megszűntetését sem.

A 2005. augusztus 29-i együttműködési megállapodás 7. pontjában és a szerződés megszűntetését rögzítő 2005. december 20-i okirat 2. pontjában foglaltak egybevetése alapján kétségmentesen arra volt következtetés vonható, hogy az alperes a befektetési előleg 15 %-os kamattal növelt összegének a visszafizetését vállalta 2006. január 31-ig. Ezen szerződéses kötelezettség teljesítését feltételhez - így az alperes által hivatkozott ingatlan eladáshoz - nem kötötték, a befektetési előleg utáni kamatfizetési kötelezettsége pedig a megállapodásukon, nem a késedelembe esésén alapult, így a kamatfizetés kezdő időpontját is megalapozatlanul vitatta.

A felperesi követelés esedékességének a hiányára alapított védekezés kapcsán helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint az alperest terhelte a védekezésében előadottak bizonyítása, melynek nem tett eleget.

Az alperes egyfelől nem tett a Pp. 139. §-ában foglaltaknak megfelelően tényelőadást az általa hivatkozott szóbeli megállapodás tartalmára; nem nevezte meg, hogy kivel tárgyalt és konkrétan milyen fizetési határidőben állapodott meg. Másfelől nem tett eleget a tanúbizonyítási indítványában foglaltaknak sem; helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy felhívás ellenére két alkalommal is elmulasztotta a meghallgatni kért tanú előállítását, és ezt helytállóan a terhére értékelte.

Ugyancsak helytállóan értékelte az elsőfokú bíróság a felperes indítványára lefolytatott tanúbizonyítás eredményét is akként, hogy a felperes kereseti kérelmében előadottak alátámasztására alkalmas; a tanúvallomásokból a teljesítési határidő módosításának hiányára volt következtetés vonható.

Mindezekre figyelemmel az okiratban rögzített 2006. január 31-i fizetési határidőtől történő eltérést az alperes nem bizonyította, így a követelés esedékességének a hiányára alapított védekezése alaptalanságára is figyelemmel - a rendelkezésre álló okiratok és tanúbizonyítás alapján - helyesen vont következtetést az elsőfokú bíróság az elsődleges - szerződés teljesítésére - irányuló kereseti kérelem jogszerűségére.

A fellebbezésben előadottakat - tekintve, hogy egybeesett az első fokú eljárás során előterjesztett alperesi védekezéssel - az elsőfokú bíróság határozata meghozatalakor döntően helytállóan értékelte, eltérő tényállás megállapítására, illetőleg eltérő jogi következtetés levonására nem adtak alapot, ezért a Fővárosi

Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperes jogorvoslati perköltsége megfizetésére, mely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésében foglaltak figyelembevételével megállapított, általános forgalmi adót is tartalmazó jogi képviseleti munkadíjból áll, továbbá a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt jogorvoslati illeték megfizetésére az állam javára.

Budapest, 2007. november 27.

Dr. Bánki Horváth Mária s. k.,
a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s. k.,
előadó bíró

Dr. Rédei Anna s. k.,
bíró